

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 234.160 van 17 maart 2016

in de zaak A. 214.925/XII-7824

In zake: de NV VHS-EUROP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Ilse Cuypers en An Valckenborgh
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 64/101
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de OPDRACHTHOUDENDE VERENIGING IBOGEM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Van Heuven en Johan Geerts
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Cogels Osylei 61
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij:

de NV CURITAS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Konstantijn Roelandt
kantoor houdend te 2221 Heist-op-den-Berg
Dorpstraat 91
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 3 februari 2015, strekt tot de
nietigverklaring van:

- “De beslissing d.d. 4 december 2014 van de Raad van Bestuur van
Opdrachthoudende Vereniging IBOGEM, waarbij het gunningsverslag
textielinzameling (besteknummer IBOGEM/14.09) wordt gegund aan [de

nv Curitas] en impliciet de beslissing om de opdracht niet te gunnen aan [de nv VHS-Europ].

- Verslag van nazicht ‘Textielinzameling’ (niet gedateerd) van Opdrachthoudende Vereniging IBOGEM waarbij de opdracht (besteknummer IBOGEM/14.09) wordt gegund aan [de nv Curitas].
- De beslissing /kennisgeving aan [de nv VHS-Europ] van niet-gunning van de opdracht ‘Textielinzameling’ van Opdrachthoudende Vereniging IBOGEM dd. 5 december 2014 [aan de nv VHS-EUROPE]”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 21 april 2015. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 maart 2016.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ilse Cuypers, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Dirk Van Heuven, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Natasja Mariën, die loco advocaat Konstantijn Roelandt verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. IBOGEM schrijft een overheidsopdracht voor diensten uit met als voorwerp ‘Inzameling van huishoudelijk textielafval’. De opdracht is opgedeeld in volgende percelen: Perceel 1 ‘Inzameling van huishoudelijk textielafval aan huis’: Plaats van dienstverlening: werkingsgebied, Perceel 2 ‘Inzameling van huishoudelijk textielafval op de recyclageparken’: Plaats van dienstverlening: Melsele, Verrebroek en Rupelmonde, en Perceel 3 ‘Inzameling van huishoudelijk textielafval in containers’: Plaats van dienstverlening: diverse locaties.

De opdracht wordt gegund bij wijze van open aanbesteding.

3.2. In het toepasselijke bestek wordt onder meer vermeld dat de opdracht wordt beschouwd als een opdracht tegen een globale prijs. De aanbestedende overheid kiest de regelmatige offerte met het hoogste bod.

Inzake technische bepalingen wordt onder meer vermeld:

“Perceel 1 ‘Inzameling van huishoudelijk textielafval aan huis’

De opdracht behelst het inzamelen, op het grondgebied van IBOGEM, van huishoudelijk textielafval bij de inwoners aan huis, met als voornaamste doel producthergebruik en -recyclage ervan. Met huishoudelijk textielafval wordt bedoeld alle kledij (textiel en lederwaren), schoeisel, handtassen, beddengoed, woningtextiel (gordijnen, overgordijnen, tafelkleden, servetten), lompen,..., waarvan de inwoners zich wensen te ontdoen.

In het werkingsgebied van IBOGEM dienen minstens 4 inzamelingen per jaar georganiseerd te worden. De exacte data van inzameling worden in overleg met de opdrachtgever bepaald en aan de inwoners medegedeeld.

De verwerking van het huishoudelijk textielafval dient te gebeuren zo dicht mogelijk bij de plaats van ontstaan in een daartoe vergunde inrichting.

De dienstverlener engageert er zich toe dat de verwerking van het ingezamelde textielafval volledig zal gebeuren conform de vigerende wetgeving.

De dienstverlener dient de ingezamelde hoeveelheden te wegen op de weeginstallaties van de opdrachtgever.

De dienstverlener betaalt een vergoeding per ingezameld gewicht.

De inschrijver zal bij toewijzing voldoen aan de eisen tot OVAM-erkenning als firma en/of vereniging voor het inzamelen van textiel en lederwaren. Het niet bekomen of behouden van de OVAM-erkenning/vergunning als firma en/of vereniging voor het verzamelen van textiel en lederwaren wordt een geldige reden om het contract éénzijdig door de opdrachtgever te verbreken.

Perceel 2 'Inzameling van huishoudelijk textielafval op de recyclageparken'

IBOGEM wenst de inzameling van textiel en lederwaren te laten uitvoeren op de recyclageparken van haar grondgebied; Melsele, Rupelmonde en Verrebroek door middel van kledijcontainers. Alle textiel en lederwaren kunnen worden ingezameld, met name zowel gedragen als niet gedragen kleding, beddengoed, huishoudlinnen, schoenen en lederwaren. De ingezamelde goederen zijn hoofdzakelijk bestemd voor hergebruik of recyclage.

In ruil voor de voorgaande omschreven doelstelling verwerft de inschrijver het alleenrecht op het inzamelen van textiel en lederwaren door middel van kledijcontainers geplaatst op recyclageparken.

De inschrijver zal bij toewijzing voldoen aan de eisen tot OVAM-erkenning als firma en/of vereniging voor het inzamelen van textiel en lederwaren. Het niet bekomen of behouden van de OVAM-erkenning/vergunning als firma en/of vereniging voor het verzamelen van textiel en lederwaren wordt een geldige reden om het contract éénzijdig door de opdrachtgever te verbreken.

De inschrijver plaatst op de parken minstens 2 kledijcontainers. De standplaatsen van de kledijcontainers worden door in overleg met de Opdrachtgever besproken.

De lediging van de containers zal gebeuren door de opdrachtgever. Na lediging zal een voorsortering gebeuren door de opdrachtgever om de herbruikbare kledij voor de kringwinkel uit de ingezamelde hoeveelheden te verwijderen. De niet weerhouden kledij zal gewogen worden en ter beschikking gesteld worden van de inschrijver.

De dienstverlener dient de ingezamelde hoeveelheden te wegen op de weeginstallaties van de opdrachtgever.

De dienstverlener betaalt een vergoeding per ingezameld gewicht.

Perceel 3 'Inzameling van huishoudelijk textielafval in containers op het grondgebied'

IBOGEM wenst de inzameling van textiel en lederwaren te laten uitvoeren op [het] grondgebied door middel van containers op openbaar en privaat domein.

Alle textiel en lederwaren kunnen worden ingezameld, met name zowel gedragen als niet gedragen kleding, beddengoed, huishoudlinnen, schoenen en lederwaren. De ingezamelde goederen zijn hoofdzakelijk bestemd voor hergebruik of recyclage.

In ruil voor de voorgaande omschreven doelstelling verwerft de inschrijver het alleenrecht op het inzamelen van textiel en lederwaren door middel van containers geplaatst op het grondgebied. Inzamelcontainers van bepaalde goede doelen kunnen toegelaten worden mits overleg tussen opdrachtgever en inschrijver.

De containers kunnen enkel geplaatst worden na advies van de opdrachtgever en schriftelijke toelating van de respectievelijke colleges van burgemeester en schepenen van de 3 gemeenten. Deze toelating is noodzakelijk voor alle containers en op alle locaties.

De inschrijver zal bij toewijzing voldoen aan de eisen tot OVAM-erkenning als firma en/of vereniging voor het inzamelen van textiel en lederwaren. Het niet bekomen of behouden van de OVAM-erkenning/vergunning als firma en/of vereniging voor het verzamelen van textiel en lederwaren wordt een geldige reden om het contract éézijdig door de opdrachtgever te verbreken.

De lediging van de containers zal gebeuren door de opdrachtgever. Na lediging zal een voorsortering gebeuren door de opdrachtgever om de herbruikbare kledij voor de kringwinkel uit de ingezamelde hoeveelheden te verwijderen. De niet weerhouden kledij zal gewogen worden en ter beschikking gesteld worden van de inschrijver.

De dienstverlener dient de ingezamelde hoeveelheden te wegen op de weeginstallaties van de opdrachtgever.

De dienstverlener betaalt een vergoeding per ingezameld gewicht.”

3.3. Uit het verslag van nazicht blijken de volgende gegevens.

Offertes ingediend voor perceel 1:

Nr.	Naam	Adres	Prijs incl. btw
1	CURITAS	[...]	€ 3.630,00
2	VHS	[...]	0,25/kg

Offertes ingediend voor perceel 2:

Nr.	Naam	Adres	Prijs incl. btw
1	CURITAS	[...]	€ 8.470,00
2	VHS	[...]	0,15/kg

3	VICT	[...]	0
4	Wereld Missiehulp	[...]	0

Offertes ingediend voor perceel 3:

Nr.	Naam	Adres	Prijs incl. btw
1	CURITAS	[...]	€ 62.678,00
2	VHS	[...]	0,15/kg
3	VICT	[...]	0
4	Wereld Missiehulp	[...]	0,12/kg

Samenvatting van het nazicht van de inschrijvers:

Naam	RSZ	BTW
CURITAS	OK	OK
VHS	OK	OK
VICT	OK	OK
Wereld Missiehulp	OK	OK

3.4. De verwerende partij gunt op 4 december 2014 de opdracht aan de nv Curitas en motiveert haar beslissing als volgt:

“Voor de inzameling van textiel werd een bestek opgemaakt en goedgekeurd voor 3 percelen. De offertes moesten ingediend worden op 13 november 2014. Uit de offertes blijkt dat enkel de firma Curitas een globale prijs heeft ingediend, en dit voor alle percelen. De inschrijvers VHS, VICT en Wereld Missie Hulp hebben een prijs per kilogram ingediend. Dit is op zich niet fout, maar dan moet er wel een te verwachten tonnage bij worden vermeld om de berekening naar een globale prijs te kunnen maken. Dit laatste werd ook telefonisch meegedeeld aan twee van de inschrijvers. Op basis van deze prijzen kan geen vergelijking gemaakt worden tussen de inschrijvers volgens de voorwaarden van het bestek. De prijzen van Curitas omrekenen naar eenheidsprijzen is niet correct omdat de andere inschrijvers niet laten weten op hoeveel ton ingezameld textiel zij rekenen.

Conclusie:

Perceel 1 kan gegund worden aan Curitas tegen de globale prijs van € 3.630 inclusief btw.

Perceel 2 kan gegund worden aan Curitas tegen de globale prijs van € 8.470 inclusief btw.

Perceel 3 kan gegund worden aan Curitas tegen de globale prijs van € 62.678 inclusief btw.

Beslissing: de Raad van Bestuur keurt het gunningsverslag goed.”

IV. Wat het voorwerp van het beroep betreft

4. De Raad begrijpt het voorwerp van het beroep als de beslissing om de kwestieuze opdracht aan de nv Curitas te gunnen en de impliciete beslissing deze opdracht niet aan de verzoekende partij te gunnen.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

5.1. De verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij geen voldoende belang heeft bij haar beroep omdat de gesloten overeenkomst niet meer onverbindend kan worden verklaard. “Het belang van verzoekster kan dan ook enkel gericht zijn op het bekomen van een geldelijke schadevergoeding. Dergelijk belang volstaat niet.”

5.2. Het belang van een verzoekende partij om bij de Raad van State een beslissing inzake de toewijzing van een overheidsopdracht te bestrijden, bestaat er idealiter in opnieuw op zijn minst kans te maken om die opdracht toegewezen te krijgen en die zelf uit te voeren. Het enkele feit echter dat het voormelde doel onbereikbaar is geworden, moet niet noodzakelijk tot gevolg hebben dat een verzoekende partij elk rechtstreeks belang bij de vordering tot nietigverklaring verliest. Het beroep strekt immers tot de nietigverklaring van een toewijzingsbeslissing, afsplitsbare bestuurshandeling waaraan de verzoekende partij is voorbijgegaan. Een verzoekende partij ontleent aan dat voorbijgaan in principe een gekwalificeerd moreel belang dat gediend wordt door een nietigverklaring van de toewijzingsbeslissing. Dat belang volstaat. Het volstaat dat de aangevoerde grieven ertoe leiden dat de verzoekende partij, bij een nieuw onderzoek en beoordeling van de offertes, opnieuw kans maakt om als eerste te worden gerangschikt. Voor de verzoekende partij is dit hier het geval.

De exceptie wordt verworpen.

VI. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

6. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 24 van de wet ‘overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ van 15 juni 2006 (hierna: de overheidsopdrachtenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk de formele- en materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij wijst erop dat in het bestek wordt vermeld dat de opdracht tegen globale prijs is, dat de dienstverlener de ingezamelde hoeveelheden dient te wegen op weeginstallaties van de opdrachtgever en dat de dienstverlener een vergoeding betaalt per ingezameld gewicht. Zij heeft, zoals ook twee andere inschrijvers, een prijs per kilogram opgegeven. In de bestreden beslissing echter, zo vervolgt zij, wordt haar offerte geweerd als absoluut onregelmatig.

Er is, zo stelt de verzoekende partij, een tegenstrijdigheid in het bestek. Zij meent dat uit de bewoordingen van de technische besteksbepalingen moet worden afgeleid dat de inschrijvers een prijs per kg dienden te bieden wat, naast de verzoekende partij, ook twee andere inschrijvers deden. “Mocht verwerende partij een globale prijs voor ogen hebben gehad, dan zouden de ingezamelde hoeveelheden niet gewogen hoeven te worden op weeginstallaties van de opdrachtgever.”

De verzoekende partij betwist voorts dat de verwerende partij haar telefonisch zou hebben medegedeeld dat zij een tonnage moest opgeven; zoiets kon ook niet omdat nergens in het bestek wordt vermeld wat het aantal te plaatsen containers is of het aantal inzamelingen. De verwerende partij had zelf een te verwachten tonnage moeten opgeven in het bestek of zij had in haar beslissing de globale prijs van de tussenkomen partij moeten omrekenen per kg

en alsdan de vergelijking maken met de overige inschrijvers die allen een prijs per kg hadden ingediend.

7. De verwerende partij merkt in haar memorie van antwoord in hoofdde op dat het bestek voorziet in een prijsvaststelling volgens globale prijs; een opdracht tegen globale prijs is de opdracht waarbij een forfaitaire prijs het geheel van de prestaties van de opdracht of van elke post dekt. Dat de inschrijver een globale prijs moet geven, blijkt ook uit andere plaatsen in het bestek zoals inzake de gunningscriteria, de inventaris en het offerteformulier. Te dezen heeft de verzoekende partij enkel een eenheidsprijs gegeven en geen globale prijs. De tussenkomende partij heeft het opzet van de aanbestedende overheid wel begrepen; zij betaalt een prijs aan de aanbestedende overheid ongeacht de werkelijk ingezamelde hoeveelheid. Aangezien de verzoekende partij slechts een prijs per kg heeft geboden, was haar offerte absoluut onregelmatig; wegens het ontbreken in die offerte van een inschatting van de te verwachten hoeveelheid, kon de verwerende partij geen globale prijs afleiden en waren de offertes dan ook onvergelijkbaar. De verwerende partij kon niet zomaar de hoeveelheid van de tussenkomende partij vermenigvuldigen met de eenheidsprijs van de verzoekende partij omdat “[d]e verplichting om de globale prijs op te geven onlosmakelijk [...] verbonden [is] met het inschatten van de hoeveelheid”.

De bepaling in het bestek inzake het wegen van het textielafval heeft volgens de verwerende partij “enkel tot doel om afvalstromen te monitoren” en “om de gegevens te verzamelen voor de ‘afvalstatistieken’ van OVAM”.

Voorts benadrukt de verwerende partij dat het tot het aannemingsrisico van een inschrijver behoort om een inschatting te maken van de verwachte hoeveelheid textielafval. Voor een professionele inschrijver is de informatie over het potentieel aan textielafval algemeen gekend en was het bestek voldoende duidelijk inzake het aantal huis-aan-huis inzamelingen en het aantal containers. De verzoekende partij moet als specialist zeer goed op de hoogte zijn van het potentieel “wat haar toelaat een globale prijs aan te bieden in ruil voor het verkregen alleenrecht”. “Het potentieel aan textielafval (per capita) is een vast gegeven.”

Ondergeschikt merkt de verwerende partij op dat “[v]oor zover het bestek onduidelijk was, *quod non*, had verzoekster een schriftelijke vraag om inlichtingen kunnen stellen”. Zoals in het gunningsverslag is opgemerkt, heeft de verwerende partij de verzoekende partij telefonisch verduidelijkt dat één globale prijs diende te worden opgegeven; hier is de verzoekende partij niet op ingegaan wat haar eigen risico is. Voorts, zelfs indien mocht worden aangenomen dat er een tegenstrijdigheid is in het bestek, dan had de verzoekende partij de plicht zich schriftelijk te informeren, wat zij niet heeft gedaan; zij heeft zonder voorbehoud een offerte ingediend. Dat ook twee andere inschrijvers dit hebben gedaan is geen argument; de kwaliteit van hun offertes is immers zeer laag.

8. In haar memorie van wederantwoord wijst de verzoekende partij nogmaals uitdrukkelijk op de besteksbepaling waarin is opgenomen dat de dienstverlener een vergoeding betaalt per ingezameld gewicht, wat volgens haar slechts kan betekenen dat het niet om een opdracht tegen globale prijs gaat. De verwerende partij kan volgens de verzoekende partij haar dan ook niet verwijten een slordige offerte te hebben ingediend. Zij meent dat de verwerende partij zelf in haar bestek een tonnage had moeten opgeven. Ook merkt zij op dat de verwerende partij, in tegenstelling tot haar bewering, “wel degelijk de globale prijs van Caritas [had] kunnen omrekenen naar een prijs per kg en alsdan de vergelijking maken met de overige inschrijvers die allen een prijs per kg hebben ingediend”. Voorts ontkent zij ten stelligste telefonisch te zijn gecontacteerd door de verwerende partij; waar die in haar gunningsverslag het over twee telefonisch gecontacteerde inschrijvers heeft, kan dit hoogstens Wereldmissiepost en VICT zijn, doch niet de verzoekende partij; overigens hebben ook die inschrijvers, zoals de verzoekende partij, een prijs per kg geboden.

Ten slotte stelt de verzoekende partij dat zij geen vraag over het bestek had moeten stellen aan de verwerende partij; voor haar was het bestek duidelijk; er staat in vermeld dat de dienstverlener betaalt per ingezameld gewicht.

9. De tussenkomen partij merkt in haar toelichtende memorie op dat het voor haar duidelijk was dat slechts een globale prijs kon worden geboden omdat de verwerende partij het risico om de hoeveelheid van de

‡BHDQJEHFG-BCEDDHT‡

opdracht in te schatten heeft gelegd bij de inschrijver. Dit is volgens de tussenkomen de partij normaal aangezien elke professionele inschrijver de statistieken inzake afvalverwerking kan raadplegen bij OVAM. “Bovendien is het strikt genomen niet onjuist te stellen dat de dienstverlener een vergoeding per ingezameld gewicht betaalt. De dienstverlener dient zelf het gewicht in te schatten [...] en betaalt daar een globale vergoeding/prijs voor.”

De tussenkomen de partij wijst er ook op dat een inschrijver in geval van onduidelijkheden of dubbelzinnigheden in het bestek de aanbestedende overheid voorafgaand aan het indienen van de offertes nadere inlichtingen over het bestek kan vragen. “Indien verzoekende partij werkelijk overtuigd was van het feit dat het bestek tegenstrijdig was of voor een andere interpretatie vatbaar was, dan had zij als zorgvuldige inschrijver verwerende partij hieromtrent een vraag moeten stellen. Verzoekende partij heeft blijkbaar geen vragen gesteld en besloten om zonder meer een offerte in te dienen, gesteund op een eigen interpretatie van het bestek. Indien verzoekende partij dit risico neemt moet zij uiteraard ook instaan voor de gevolgen van die bewuste keuze.”

10. In repliek op het auditoraatsverslag waarin het middel gegrond wordt bevonden om reden dat er een tegenspraak is in het bestek, merkt de verwerende partij in haar laatste memorie op het hiermee niet eens te zijn om de volgende vijf redenen.

In de eerste plaats wijst zij erop dat geen van de in het eerste middel opgeworpen bepalingen en beginselen betrekking hebben op het bestek. Ten tweede wist de verzoekende partij, aldus de verwerende partij, zeer goed dat er een bestekstegenspraak was en kan zij nu niet meer te goeder trouw zich beroepen op de Labonormdoctrine; deze doctrine is er enkel voor de inschrijver die te goeder trouw handelt. Ten derde merkt de verwerende partij op dat de verzoekende partij het offerteformulier heeft ingevuld alsof het om een opdracht tegen vermoedelijke hoeveelheden gaat; dit is het echter in geen geval; ofwel is er een tegenspraak in het bestek, ofwel gaat het om een opdracht tegen globale prijs. Ten vierde meent de verwerende partij dat de bestekszinsnede “de dienstverlener betaalt een vergoeding per ingezameld gewicht” niet meer is dan een materiële vergissing. Ten slotte benadrukt de verwerende partij dat het voor een

professionele inschrijver duidelijk was dat er met een forfaitaire prijs werd gewerkt.

11. De tussenkomende partij in haar laatste memorie betwist de conclusie in het auditorsverslag dat het bestek een tegenspraak bevat maar dat deze de prijsvergelijking of de vergelijking der offertes niet onmogelijk maakt “waardoor geen melding noodzakelijk was luidens artikel 86 van het KB van 15 juli 2011 [...] plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren” (hierna: koninklijk besluit Plaatsing). In hoofdde wijst de tussenkomende partij erop dat het bestek het onbetwistbaar heeft over een opdracht tegen globale prijs. Ondergeschikt, indien het bestek onduidelijk zou worden geacht en de verzoekende partij de mening zijn toegedaan dat er bestekstegenstrijdigheden zijn waardoor zij moet worden geacht in de onmogelijkheid te zijn geweest een correcte prijsberekening te geven, beklemtoont de tussenkomende partij dat de verzoekende partij zonder voorbehoud of zonder de verwerende partij vragen te stellen haar offerte heeft ingediend en dat zij aldus het risico heeft genomen en dus moet instaan voor de gevolgen. Zij kan zich niet nu voor het eerst op die besteksmoeilijkheden beroepen.

Beoordeling

12.1. De verzoekende partij merkt terecht op dat er een interne tegenspraak in het bestek is aangaande de prijsopgave. De verzoekende partij voert dit uitdrukkelijk aan in tegenstelling tot wat de verwerende partij in haar laatste memorie beweert. Enerzijds, is er in het bestek sprake van het feit dat de opdracht tegen een globale prijs is en zijn er de aanwijzingen in het offerteformulier met inventaris die het heeft over een op te geven hoeveelheid, een eenheidsprijs en een totaalprijs; anderzijds, is er het gegeven telkens opgenomen bij de beschrijving van de drie percelen in het bestekshoofdstuk ‘Technische bepalingen’ dat de dienstverlener de ingezamelde hoeveelheden dient te wegen op de weegschalen van de opdrachtgever, onmiddellijk gevolgd door de zin: “De dienstverlener betaalt een vergoeding per ingezameld gewicht”, wat er op wijst dat het om een prijsopgave per gewicht gaat.

De verwerende partij en de tussenkomende partij kunnen dan ook niet worden gevolgd in hun opvatting dat het hier duidelijk en ondubbelzinnig om een opdracht tegen globale prijs zou gaan.

12.2. Los van het antwoord op de vraag of een inschrijver zich al of niet in alle omstandigheden nuttig mag beroepen op de besteksonwettigheid en deze aanvoeren als een exceptie van onwettigheid tegen de gunningsbeslissing, kan de argumentatie van de verwerende partij en de tussenkomende partij inzake de onmogelijkheid voor de verzoekende partij om de voormelde tegenspraak thans vóór de Raad op te werpen, niet worden gevolgd om de volgende redenen.

De verwerende partij noch de tussenkomende partij tonen voldoende de correctheid van hun opvatting aan dat een professionele inschrijver hier kan worden geacht een inschatting te kunnen maken van de te verwachten hoeveelheden textielafval, te meer omdat bij de besteksbeschrijving van de percelen 2 en 3 wordt vermeld dat de opdrachtgever de containers ledigt en voorsorteert “om de herbruikbare kledij voor de kringwinkel uit de ingezamelde hoeveelheden te verwijderen”.

De verwerende partij en de tussenkomende partij –voor zover deze partijen hier naar de toepasselijkheid van artikel 86 van het koninklijk besluit Plaatsing zouden verwijzen– tonen ook onvoldoende aan dat de bestekstegenspraak de prijsberekening of vergelijking van de offertes onmogelijk maakt. De verwerende partij en de tussenkomende partij weerleggen niet afdoende het argument van de verzoekende partij dat de prijsberekening of de vergelijking tussen de offertes wel mogelijk was door de prijs van de tussenkomende partij te herberekenen naar de prijs per kg en alsdan de eenheidsprijzen van de inschrijvers te vergelijken.

Het argument van de verwerende partij dat zij de verzoekende partij tijdens de gunningsprocedure telefonisch heeft ingelicht dat er een tonnage moest worden opgegeven in de offerte, overtuigt evenmin aangezien zij niet aantoont dat de verzoekende partij behoort tot de twee inschrijvers die de verwerende partij beweert te hebben gecontacteerd.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

VII. Wat de impliciete weigeringsbeslissing betreft

13. De draagwijdte van het gegrond bevinden van het eerste middel verantwoordt de nietigverklaring van de gunningsbeslissing maar niet van de impliciete weigeringsbeslissing om de opdracht te gunnen aan de verzoekende partij.

In het auditoraatsverslag wordt opgemerkt dat een eventueel gegrond bevinden van het tweede middel evenmin leidt tot de vernietiging van de impliciete weigeringsbeslissing. De verzoekende partij biedt tegen deze opvatting in haar laatste memorie geen inhoudelijk weerwerk en zij verwijst simpelweg naar haar eerdere procedurestukken.

In die omstandigheden dient de Raad geen nader onderzoek te voeren naar het tweede en laatste middel.

VIII. Wat de gevorderde rechtsplegingsvergoeding betreft

14. De verzoekende partij vraagt dat de verwerende partij zou worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding, in haar laatste memorie zonder enige nadere toelichting begroot op een bedrag van 900 euro.

Er is te dezen grond om met toepassing van artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van artikel 67 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ het basisbedrag van 700 euro aan de verzoekende partij toe te kennen. Er is geen reden om over te gaan tot een verhoging van dit basisbedrag, alleen reeds omdat de verzoekende partij hieromtrent geen enkele argumentatie bijbrengt.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de opdrachthoudende vereniging Ibogem van 4 december 2014 waarbij de drie percelen van de opdracht ‘inzameling van huishoudelijk textielafval’ worden gegund aan de nv Caritas.

2. De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 17 maart 2016, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest